

کاتیک پرۆزی جهنگی به در بوو پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - سهیری موشریکه کانی کرد؛ هزار کهس بوون، وهاوه لانی سی سهد ونۆزده پیاو بوون

له ئین عه باسه وه - په زای خویان لیبیت - ده لیت: له پرۆزی (جهنگی) به دردا پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - سهیری موشریکه کانی کرد، هزار کهس ده بوون، وهاوه لانی سی ونۆزده پیاو بوون، پیغمبهر - صلی الله علیه وسلم - پرووی کرد له ئاراسته ی قبيله، ودهستی درپژ کرده وه (بو نزا کردن)، ده ستیکرد به پارانه وه له پهروه ردگاری: «اللهم أنجز لي ما وعدتني، اللهم آت ما وعدتني، اللهم إن تهلك هذه العصابة من أهل الإسلام لا تُعبد في الأرض)*»، بهرده وام ده پارایه وه له پهروه ردگاری، دهستی درپژ کرد بووه وه و پرووی له قبيله بوو، هه تا وه کو جله که ی (چارۆکه که ی یان بشته که ی) له سهر شانە کانی که وتن، ئه بوبه که هات و چارۆکه که ی هه لگرت، و خسته سهر شانی وله پشتیه وه باوه شی پیدا کرد، ووتی: ئه ی پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - زۆر پارایته وه له پهروه ردگارت، ئه وه ی په یمانی پیداوت؛ بۆت جیه جی ده کات، خوی گه وه (ئهم ئایه ته ی) دابه زاند: {إِذْ تَسْتَعْيُنُونَ رَبَّكُمْ فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنْ لَّمَلِكِكَة مُّرْدِفِينَ} [الأنفال: 9] واته: {(بیرکه نه وه) کاتیک (له به دردا) هانانان بو پهروه ردگارتان ده برد خواش هات به هانانان وه ووتی من ده بنیرم بو یارمه تیان هزار فریشته به دوا ی یه کدا (دینه خوارئ)}، خوی گه وه یارمه تیدا به ناردنی فریشته کان، ئه بو زومه یل ده لیت: ئین عه باس پیمی ووت: له و پرۆزه دا، کاتیک پیاو پک له مسولمان شوینی موشریکیک ده که وت که له پیشیه وه رای ده کرد، دهنگی لیدانی قامچه کی بیست له سه ره وه ودهنگی سوارچاکیک، ده بووت: به ره و پیشیه وه، چه یزوم، سهیری موشریکه که ی کرد له پیشیه وه که وتبوو، سهیری کرد لووتی شکینراوه. وده موچاوی له تله تکراره، وه کو بلتی به قامچی (له پرووی) دراوه ومۆر هه لگه رابوو، پیاو پکی ئه نسا ری هات، ئه مه ی باسکرد بو پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم -، ئه ویش - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: «راستگۆیت، ئه مه یارمه تی بوو له سینه م ئاسمانه وه»، له و پرۆزه دا چه فتایان کوشت (له موشریکه کان)، وچه فتایان به دیل گرت، ئه بو زومه یل ده لیت: ئین عه باس ووتی: کاتیک دیله کانیان گرت، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - به ئه بوبه که و عومه ری ووت: «راتان جیه سه باره ت به دیله کان؟»، ئه بوبه که ووتی: ئه ی پیغمبهری خودا، ئه وانه که سه نزیکه کانی ئیمه ن، پیم باشه فیدیه یان (نرخکیان) لی وه ربگریت بۆئه وه ی هیزمان زیاتر بیت له سهر کافره کان، به لکو خوی گه وه هیدایه تیان بدات بۆ ئیسلام، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: «رای تو جیه ئه ی ئین خه تاب؟»، ووتی: نه خیر، والله ئه ی پیغمبهری خودا، رای من وه کو رای ئه بوبه که نییه، به لکو رام ئه وه یه که پرنگه مان پینده ییت به دین له گه ردنیان، پرنگه به عه لی بده ییت ئه ویش له گه ردنی عقیل بدات، ورنگه ی به من بده ییت (له گه ردنی) فلان بده م (که سیککی نزیککی عومه ر)، ئه وانه سه سرکرده وگه وه ره کانی کافره کانن، پیغمبهر - صلی الله علیه وسلم - ئه وه ی پئ باش بوو که ئه بوبه که ووتی، و قسه که ی منی پئ باش نه بوو، به یانیه که ی هاتمه وه، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - وئه بوبه که دانیشتبووون ده گریان، ووتم: ئه ی پیغمبهری خودا، پیم بلتی له سهر چی شتیکی تو وهاوه له که ت ده گرین؟ هۆکاره که م پئ بلتی بۆئه وه ی منیش بگریم، یان به لایه نی که مه وه وه کو ئیوه خۆم به یتمه گریان وه، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: «ده گریم سه باره ت به ئه وه ی پیشاندراره سه باره ت به هاوه لانت له وه رگرتنی فیدیه (نرخیک) به رامبه ر ئازاد کردنی دیله کان)، سزا دانی ئه وان به من نیشاندره نزیک له م داره وه - دارپک له نزیککی پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم -، و خوی گه وه (ئهم ئایه ته ی) دابه زاند: {مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُنْخَنَ فِي الْأَرْضِ لَئِنْ أُرِيدُوا عَرْضَ لَدُنِيَا وَلِلَّهِ يُرِيدُ لَلْآخِرَةِ} وَ لِلَّهِ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (67) لَوْلَا كَتَبُ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (68) فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَ تَقُوا لِلَّهِ إِنَّ لِلَّهِ عَفْوَ رَحِيمٌ (69) { [الأنفال] واته: {بو هیه پیغمبهریک ره وانه نییه که دیلی (له دوزمنان) هه بیت و رایان بگریت هه تا

کوشتاری زۆریان لئ نه کات ودهسهلاتی نه چه سپیت له زه ویدا ئایا ئیوه مالی دونیاتان دهو پت (به وهرگرتنی فیدیه)؟ (له کاتیکدا) خوی گه وره (پاداشتی) پرۆژی دوایی دهو پت (بو ئیوه) وه خوا به توانا و زال و کار دروسته (67) نه گهر نووسراو (و پریار) یک له لایهن خواوه پیتش نه که وتایه (که حال بوونی دهسکهوت و غه نیمه تی جهنگه) بینگومان له بهر نهو (فیدیه) ی که وهرتان گرت (له بهرامهر ئازادکردنی دیله کاندایا) تووشتان ده بوو سزایه کی گه وره (68) که واته بخۆن له وهی که به غه نیمه ت گرتان حال و پاکه وه له خوا بترسن به راستی خوا لیبوورده و میهره بانه (69)؛ بو به خوی گه وره دهسکهوته کانی جهنگ (غه نیمه ی) بو یان حال لکرد.»* (واته: خودایه؛ نه وهی په یمانت پیم داوه بو می جیه جی بکه وروو بدات، خودایه؛ نه گهر نه م کو مه له مسولمانه (له ناو بچن، تو له سهر زهوی ناپه رستریت

[صه حیه] [موسلیم گیراویه تیه وه]

له پرۆژی جهنگی به دردا پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- سهیری موشریکه کانی کرد هزار که س ده بوون، وهاوه لانی سی و نوژده پیاو بوون، چونکه مسولمانان که مبوون به بهراورد له گهل موشریکه کان، پیغه مبهر -صلی الله علیه وسلم- پرووی کرد له ناراسته ی قبیله، ودهستی کرد به نزا کردن ودهنگی بهرز کرده وه، وده یغهرموو: (اللهم اَجِرْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللهم آتِ مَا وَعَدْتَنِي، اللهم إِنَّ تَهْلِكَ هَذِهِ الْعِصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا تُعْبَدُ فِي الْأَرْضِ)*: واتا خودایه، نه وهی په یمانت پیم داوه جیه جی بکه م بو م مسولمانان سه ریخه به سهر کافره کان؛ چونکه نه گهر نه م مسولمانانه له ناو بچن تو له سهر زهوی ناپه رستریت، به رده وام ده پاریه وه له پهروه ردگاری ودهستی درپژ کرد بووه وه ورووی له قبیله بوو، هه تا وه کو جله که ی (چارۆکه که ی یان بشته که ی) له سهر شان ه کانی که وتن، نه بو به کر هات و چارۆکه که ی هه لگرت، و خسته سهر شانی وله پشتیه وه باوه شی پیدا کرد، ووتی: نه ی پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم-، به سه زور پاریته وه له پهروه ردگارت، نه وهی په یمانی پیداویت؛ بو ت جیه جی ده کات، خوی گه وره نه م ئایه ته ی دابه زاند: {إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُزْدِفِينَ} [الأنفال: 9] واته: {بیریکه نه وه} کاتیک (له به دردا) هانانان بو پهروه ردگارتان ده برد خواش هات به هانانان وه ووتی من ده بینترم بو یارمه تیان هزار فریشته به دوی یه کدا (دینه خوارئ). پاشان ئیین عه باس باسی نه وه ده کات: له و پرۆژده، کاتیک پیاو یکی مسولمانی نه نساری شوینی موشریکیک ده که وت بوئه وهی بیکوژیت، دهنگی لیدانی قامچی وسوار چاکیکی بیست له سه ره وه، ده یووت: (به ره و پیشه وه، چه یزوم)، سهیری موشریکه که ی کرد له پیشیه وه که وتیوو، وشوینه واری قامچیه که ی بینی له سهر پرووی؛ لووتی شکینرا بوو، وده موچاوی له تله تکرا بوو، پرووی مور هه لگه رابوو، نه نساریه که نه مه ی باسکرد بو پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم-، نه ویش -صلی الله علیه وسلم- فه رموو: نه وه یه فریشته یه که له فریشته کانی ئاسمانی سیهم هاتوو، وچه یزوم ناوی نه سپی نه و فریشته یه، له و پرۆژده ا هفتایان کوشت له موشریکه کان، وچه فتایان به دیل گرت. کاتیک دیله کانیان گرت، پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- به نه بو به کر و عومه ری ووت: چی بکه ین وراتان چیه سه باره ت به دیله کان؟، نه بو به کر ووتی: نه ی پیغه مبهری خودا، نه وانه که سه نزیکه کانی ئیمهن، پیم باشه فیدیه یان -نرخیکیان- لئ وه ریگریت بوئه وهی نه م نرخه یارمه تیمان بدات وه یزمان زیاتر بیت بو جهنگان دژی کافره کان، به لکو خوی گه وره هیدایه تیان بدات بو ئیسلام. عومه ر ووتی: نه خیر، والله نه ی پیغه مبهری خودا، رازی نیم له سهر رای نه بو به کر، به لکو رام نه وه یه بیانکوژین و هه رکه سیکمان که سی نزیکه خوی بکوژیت له و دیله موشریکانه، چونکه نه وانه سه رکرده وگه وره کانی کوفر وگومرایین، پیغه مبهر -صلی الله علیه وسلم- رای نه بو به کری پئ باش بوو، و رای عومه ری په رته کرده وه. به یانیه که ی ئیمامی عومه ر هاته وه، بینی پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- و نه بو به کر دانیش توون ده گرین، ووتی: نه ی پیغه مبهری خودا، پیم بلئ له سهر چی شتیک تو وهاوه له که ت ده گرین؟ هۆکاره که م پئ بلئ بوئه وهی منیش بگریم، یان به لایه نی که مه وه وه کو ئیوه خو م به یتمه گریانه وه و به شدارتان بم، پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- پئی فه رموو که نه و ده گری؛ چونکه خوی گه وره سزای نه وانه ی پیشانداوه که وهرگرتنی فیدیه یان (نرخیک بهرامهر ئازاد کردنی دیله کانیان) قبول کردوو، و سزادانی نه وان له نزیکه داریکه -پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ناماژه ی کرد بو داریک له نزیکه وه، و خوی گه وره (نه م ئایه ته ی) دابه زاند: {مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُبْخَنَ فِي الْأَرْضِ } تُرِيدُونَ عَرَصَ لَدُنِّيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ } لَأَخْرَعَهُ } وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (67) لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (68) فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا } وَتَقُوا لِلَّهِ } إِنَّ لِلَّهِ عَفْوَ رَحِيمٌ (69) } [الأنفال] واته: {بو هچ پیغه مبهریک په وایه نیه که دیلی (له دوزمنان) هه بیت و پریان بگریت هه تا کوشتاری زۆریان لئ نه کات ودهسهلاتی نه چه سپیت له زه ویدا ئایا ئیوه مالی دونیاتان دهو پت (به وهرگرتنی فیدیه)؟ (له کاتیکدا) خوی گه وره (پاداشتی) پرۆژی دوایی دهو پت (بو ئیوه) وه خوا به توانا و زال و کار دروسته (67) نه گهر نووسراو (و پریار) یک له لایهن خواوه پیتش نه که وتایه (که حال بوونی دهسکهوت و غه نیمه تی جهنگه) بینگومان له بهر نهو (فیدیه) ی که وهرتان گرت (له بهرامهر ئازادکردنی

دیلهکاندا) تووشتان دهبوو سزایهکی گهوره (68) کهواته بخۆن لهوهی که به غه نیمهت گرتان جه لال و پاکه وه له خوا بترسن به راستی خوا لیبوورده و میهره بانه (69)، و اتا کاتیک مسولمانان جهنگان بهرامبه کافرهکان؛ نهوانه ده یانه و پت نوری خودا - تاینی ئیسلام - له ناو بچیت، ناپیت نه گهر دیلیان لیبان گرت په له بکه له وه رگرتنی فیدیه - نرخ - بهرامبه ئازاد کردنیان، و نه میس نرخیکی که مه بهرامبه بهرزه وهندی مه بهست نه ویش بریتیه له ناو بردنیان و کوژاندنه وهی شه پر و خراپه یانه، نه گهر خراپه وهیز و شه پر یان بهردهوام بیت؛ باشتر نه وهیه به دیلی نه میهنه وه و فیدیه وه رنه گیریت به لکو دهسته جی بکوژرین، به لام نه گهر هیز و خراپه یان که مبوو وزیانیان که م بوو سهر ئیسلام و مسولمانان؛ نهوا له م کاته دا ئاساییه وه کو دیل بمیهنه وه، پاشان خوی گهوره دهسته کهوته کانی جهنگ (غه نیمه ی) ** بو مسولمانان جه لال کرد. * (واته: خودایه؛ نه وهی په یمانت پیم داوه بوومی جیه جی بکه وروودات، خودایه؛ نه گهر نه م کومه له مسولمانه له ناو بچن، تو له سهر زهوی ناپه رستریت)، ** (دهسته کهوته کانی جهنگ - غه نیمه -؛ واته نه و که رهسته و سامانه ی کافرهکان که مسولمانان دهستی به سهر ده گرن پاش نه وهی سهر ده کهون به سهر یاندا له پاش کو تایی (جهنگ

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10555>

النجاه الخيرية
ALNAJAT CHARITY

